

som de ikke ønsker at beholde. Og vi hæfter os ved, at aktionen er en overvældende succes.

Sluttelig vil Socialdemokraterne gerne endnu en gang give udtryk for, at selv om Socialdemokraterne støtter op om strafsækpølsen og er tilfredse med, at »hullet lukkes«, så mener Socialdemokraterne ikke, straf kan stå alene. Socialdemokratiet ønsker, på linje med den øvrige opposition, at der laves en samlet national handlingsplan for indsatsen mod organiseret kriminalitet og væbnede opgør, der involverer alle de mange myndigheder, institutioner, foreninger og andre, der kan indgå i arbejdet. Socialdemokraterne mener, at regeringen burde tage initiativ til en mere langsigtet, forebyggende og resocialiserende indsats over for bandemedlemmer og mennesker, der er i risikozonen for at blive rekrutteret til bander. I den forbindelse mener Socialdemokraterne på linje med den øvrige opposition, at en sådan national handleplan burde tage udgangspunkt i de to beslutningsforslag nr. B 141 og B 191 fremsat af oppositionen i foråret 2009.

Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget finder det ganske uholdbart, at der i Københavns gader snart har verseret et opgør mellem kriminelle elementer i 10 måneder. Dette opgør – »bandekrigen« – er kommet til udtryk i gensidige opgør mellem kriminelle grupperinger i form af bl.a. utallige skyderier, voldelige overfald på åben gade og bilpåkørsler af mennesker. I de mest grelle tilfælde er uskyldige blevet ramt og endda dræbt.

Denne groteske situation er helt usædvanlig og ekstraordinær, og det har kaldt på ekstraordinære initiativer. Det har ligget SF på sinde, at bandekrigen skulle stoppes hurtigt og effektivt, og roen, trygheden og sikkerheden skulle genskabes for de borgere, der har måttet lide under at bo midt i skudepisoderne.

SF har bl.a. fremsat to beslutningsforslag sammen med S og yderligere et sammen med den samlede opposition som bidrag til løsningen af problemerne med bandekriminalitet. S og SF har bl.a. foreslået en minimumsstraf for våbenbesiddelse i det offentlige rum, når denne var relateret til et verserende bandeopgør. Baggrunden for forslaget om minimumsstraf er bl.a., at SF ikke finder, der er undskyldelige grunde til at medbringe skydevåben med ammunition i det offentlige rum. Det er en nøje planlagt og velovervejet handling, og der er en overvejende sandsynlig-

hed for, at våbenbæreren vil tage våbnet i anvendelse, hvis den »rigtige« situation opstår.

Desuden har det været afgørende for SF at skabe ro i de skudplagede områder. Vi ønsker ikke, at borgere flygter fra bestemte byområder, fordi de er utrygge. Vi har ikke brug for, at områder ændres til ghettoer eller ressourcetsvage områder, fordi alle, der kan det, flytter ud. Det er udvikling, der vil være katastrofal, hvis den griber om sig.

SF stemmer for regeringens lovforslag, som bl.a. indeholder en række strafsækpølsen i forhold til bl.a. våben og visse kriminelle handlinger, der er relateret til verserende bandeopgør. Det gør vi, fordi vi vil medvirke til at sikre, at bandemedlemmer ikke står på gaden med et nyt våben 2 måneder efter den første anholdelse. Her er det ikke resocialisering og forebyggelse, der kommer først, men hensynet til borgerne. Det er således nødvendigt at fjerne de skydende fra gaden for at få »ro på« her og nu.

SF anerkender, at minimumsstraf er et udsædvanligt skridt, men at situationen også er udsædvanlig. Derfor ønsker SF også, at konsekvenserne af lovforslaget undergår en automatisk revision efter 2 år, hvorfor SF også har stillet ændringsforslag herom. SF noterer imidlertid, at Dommerforeningens formand, Jørgen Lougart, har udtalt, at minimumsstraffe kan anvendes – men at det kræver forsigtighed. Det anerkender SF, hvorfor SF's forslag også er mere præcist indsnævret til kun at omfatte våbenbesiddelse i det offentlige rum, og som har relation til verserende bandeopgør.

SF er tilfreds med, at regeringen har bedt Straffelovrådet om at se på brugen af minimumsstraf, men forholder sig uforstående over for, at regeringen imod sine egne intentioner i det oprindelige lovforslag udvider brugen af minimumsstraf kraftigt med sit ændringsforslag – inden Straffelovrådet har nået at udtale sig om netop brugen af minimumsstraf. SF må konstatere, at regeringen ikke har brugt Straffelovrådet, sådan som den selv har anbefalet det.

Regeringens ændringsforslag er ligeledes udarbejdet og stillet i sådan en hast, at et ordentligt udvalgsarbejde har fået meget svære betingelser, og sådan, at en ny høringsrunde af det kraftigt ændrede lovforslag ikke vil kunne nås inden Folketingets afslutning. Det virker desuden ulogisk, at regeringen i sit oprindelige lovforslag erkender, at minimumsstraf rejser en række vanskelih-